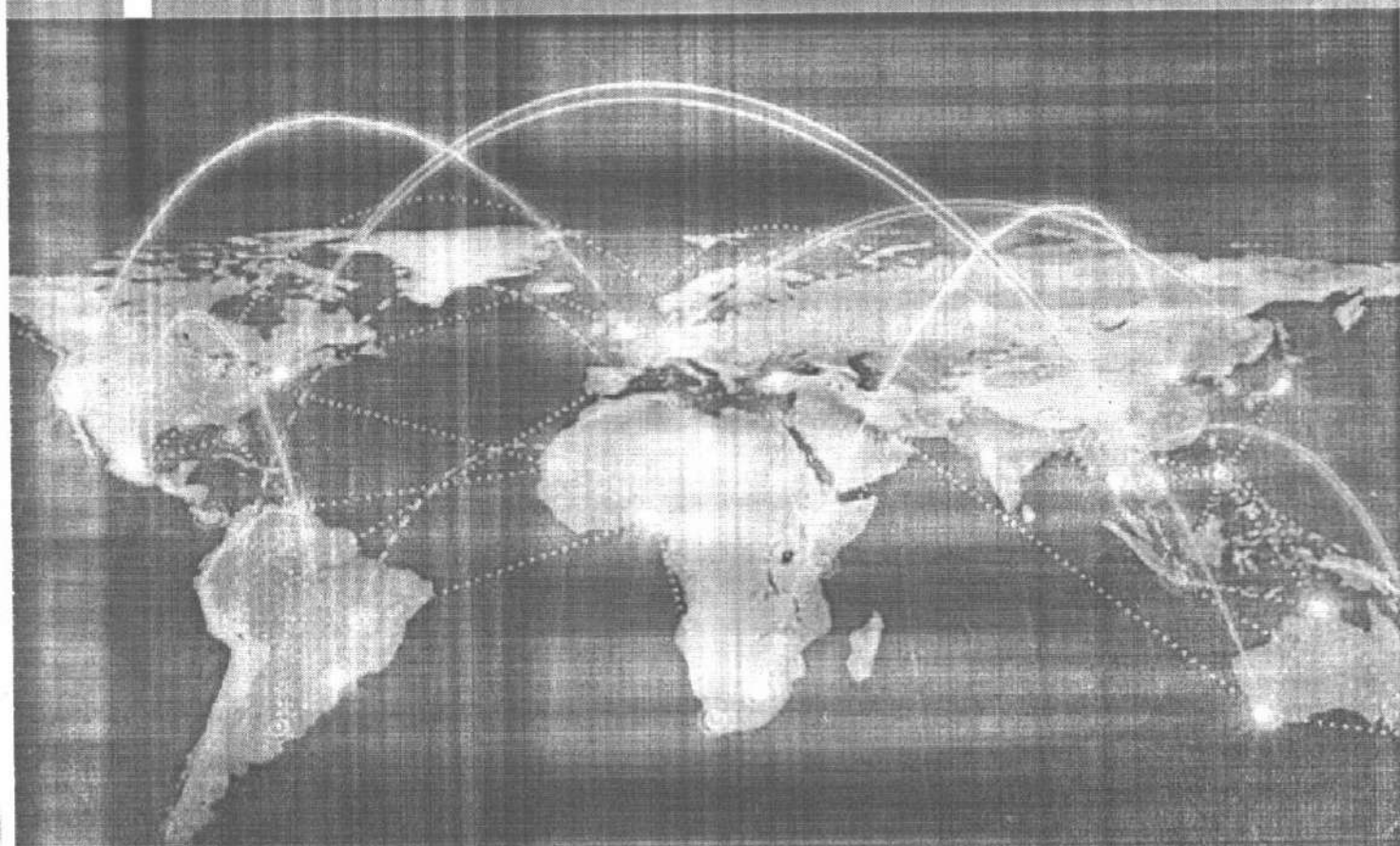

**VIII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
НАУКИ І ОСВІТИ
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

ВИПУСК 8

30-31 жовтня 2015 р.

м. Переяслав-Хмельницький

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

Рада молодих учених університету

Матеріали

VIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
«Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»
30-31 жовтня 2015 року

Збірник наукових праць

Переяслав-Хмельницький – 2015

УДК 001+37(100)
ББК 72.4+74(0)
Т 33

Матеріали VIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»: Зб. наук. праць. – Переяслав-Хмельницький, 2015. – Вип. 8. – 575 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

Коцур В.П. – доктор історичних наук, професор, академік НАПН України, ректор ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Рик С.М. – кандидат філософських наук, доцент, проректор з наукової роботи ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

Скляренко О.Б. – кандидат філологічних наук, доцент

Коцур В.В. – кандидат політичних наук, голова Ради молодих учених університету

Кикоть С.М. – кандидат історичних наук, заступник голови Ради молодих учених університету

Гайдаєнко І.В. – керівник центру усної історії, секретар Ради молодих учених університету

©Рада молодих учених університету
©ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький
державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

4. Кухта І.В. Формування іншомовної комунікативної культури майбутніх фахівців туристичної сфери: автореф. дис. на здобуття наукового ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Іванна Василівна Кухта. – Тернопільський національний університет імені Володимира Гнатюка. – Тернопіль, 2011. – 22 с.
5. Першукова О.О. Стратегія європейських країн у галузі навчання іноземних мов / О.О.Першукова // Педагогіка і психологія. – 2001. – №3–4. – С.175–182.
6. Подоляк Л.Г. Психологія вищої школи: Навчальний посібник для магістрантів і аспірантів / Л.Г.Подоляк, В.І.Юрченко. – К.: ТОВ «Філ-студія», 2006. – 320 с.
7. Чалдини Р. Соціальна психологія. Пойми себе, чтобы понять других! / Р.Чалдини, Д.Кенрик, С.Нейберг. – СПб.: Прайм-ЕВРОЗНАК, 2002. – 336 с.

*Вікторія Чорна, Світлана Струкова
(Мелітополь, Україна)*

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

Готовність є однією з головних умов виконання людиною своєї професійної діяльності. Багатопланова проблема готовності людини до різних видів професійної діяльності знайшла своє відображення в працях Б.Г.Ананьєва, А.Д. Ганушкіна, П.П. Горностай, В.А.Крутецького, О.М.Леонтьєва, Д.Н.Узнадзе та ін. Так, М.І. Дяченко та Л.А.Кандибович вивчали феномен психологічної готовності людини до діяльності, в тому числі і в екстремальних умовах. Інші вчені в своїх дослідженнях звертались до визначення готовності людини до різних видів професійної діяльності: військової (М.І.Томчук), спортивної (А.Д.Ганушкін), педагогічної (Н.В.Кузьміна, А.Ф.Ліненко, І.А.Зязюц, Т.В.Іванова, М.В.Шевченко, В.О.Сластьонін та ін.). У психолого-педагогічній літературі для визначення категорії «готовність» існують декілька напрямів, що пояснюються багатогранністю цього поняття та різними підходами до його вивчення. Так, наприклад, Д.Н.Узнадзе в готовності вбачає психологічну установку, яка є основою для складання плану дій. Н.В.Кузьміна, Л.Ф.Спірін, А.І.Щербаков, розглядаючи готовність до педагогічної діяльності, використовують професіограми, в яких визначається обсяг знань та професійних умінь і навичок учителя.

В.О.Сластьонін, розмежовуючи поняття «професійна підготовка» та «професійна придатність», вважає, що друга є недостатньою умовою для успішної педагогічної діяльності. Але вчений звертає увагу на взаємозв'язок цих понять: професійна придатність, що визначається знаннями, вміннями та навичками особистості, у процесі підготовки переростає в готовність до педагогічної діяльності [6, с. 40-69].

Аналіз педагогічних джерел свідчить, що вони не містять загально визнаного тлумачення і визначення поняття професійної готовності майбутнього вчителя. На сучасному етапі розвитку освіти України зазнає істотних змін і переживає реформи, ознаки яких єдині для всіх учасників навчально-виховного процесу. Мета професійної педагогічної підготовки полягає не в передачі конкретних, предметних знань, умінь, навичок, а у забезпеченні студентів системними знаннями, які є загальною передумовою формування компетентного фахівця. Освіта педагога має бути зорієнтована на духовні цінності, характер і зміст культури України, формування у нього соціокультурної компетенції. У концепції підготовки майбутніх учителів (В.Зелюк, В.Гриньова та ін.) культура розглядається як система, в яку вписана і в якій функціонує освіта. Мета педагогічної освіти – формування у майбутніх учителів педагогічної культури.

Компетентнісний підхід сьогодні стає все більш поширеним у світі. З'ясуємо, що таке «компетенція» і «компетентність».

Поняття «компетентність» у психолого-педагогічній літературі остаточно не визначено. На сьогоднішній день не існує однозначного розуміння поняття, структури і видів компетентності (В.О. Кальней, В. Ландшеер, Дж. Рамен, Л.Іванова, А.П. Тряпціна, С.Є. Шишов, М.А. Чошанов та ін.).

Компетентність (від лат. competentis – належний, здібний) – це комплексна характеристика особистості, яка вбирає в себе результати попереднього психічного розвитку, знання, уміння, навички; має здатність до творчого вирішення завдань, ініціативності, самостійності, самооцінки, самоконтролю; це сформованість інтелектуальних операцій, спрямованість у діяльності, усвідомленість і мотиваційна насиченість. На кожному віковому етапі компетентність має орієнтовні показники розвитку особистості, тобто різні види компетенції (за Л. Івановою) [2, с. 2].

Дослідники А.А.Деркач та Л.Е.Орбан у структурі готовності майбутнього вчителя виділяють такі компоненти: мотиваційний, когнітивний, гностичний, емоційно-вольовий, оцінювальний.

На нашу думку складові компоненти структури професійної діяльності людини не можуть бути незмінними, оскільки вони насамперед залежать від специфіки цієї діяльності та особистісних якостей.

Ми вважаємо, що готовність майбутніх учителів до професійної діяльності слід розглядати у психологічному та педагогічному аспектах.

З'ясуємо, що таке готовність взагалі і психологічна готовність до професійної діяльності зокрема.

Отже, згідно з С.Ожеговим, підготовка – це запас знань, отриманий будь ким. Зауважено, що цей термін походить від слова «підготувати», що, в свою чергу, визначається як результат процесу надання необхідних знань для чогось або як сукупність попередніх дій, які полегшують реалізацію якихось подальших дій чи процесів [4, с. 122].

Учені – педагоги (О.С. Маркова та ін.) визначають готовність як багатоаспектне, багаторівневе утворення, яке включає психологічну, педагогічну, фахову підготовку, а також сформованість певних особистісно-професійних якостей педагога [3, с. 61].

За тлумачним словником української мови, педагогічні здібності – це сукупність психічних рис особистості, необхідних для успішного оволодіння педагогічною діяльністю, її ефективного здійснення. Педагогічні здібності ґрунтуються на відповідних нахилах до педагогічної діяльності, вони формуються і вдосконалюються в ході педагогічної практики. Педагогічні здібності є передумовою для вибору особистістю педагогічної професії.

Особистість вчителя розвивається та формується у процесі педагогічної діяльності та педагогічного спілкування. Кожна із сфер діяльності вчителя ставить особливі вимоги до його особистісних якостей; успішність педагогічної діяльності залежить від рівня розвитку певних особистісних якостей, які пов'язані між собою, що дозволяє структурувати їх певним чином. Усі елементи моделі особистості вчителя пов'язані один з одним на горизонтальному та вертикальному рівнях та утворюють єдине ціле – особистість вчителя.

Багато фахівців, зокрема П. І. Підласий, І.Ф. Харламов та ін. вважають, що відсутність яскраво виражених педагогічних здібностей у студентів може бути компенсовано наявністю професійних та особистісних якостей майбутнього вчителя. А, отже, важливими професійними якостями для майбутнього педагога є витримка, самовладання, працелюбність, дисциплінованість, відповідальність, вміння поставити мету, обрати шляхи її досягнення, організованість, наполегливість, систематичне та планомірне підвищення власного професійного рівня, прагнення забезпечити якість своєї роботи [5, с. 383].

Також, на думку фахівців (Т.Ю. Осипової та ін.), не слід забувати про роль колективу у формуванні професійно орієнтованої особистості майбутнього педагога. Адже під час навчання у вищому навчальному закладі сфера спілкування, пізнання та діяльності у студентів значно розширюється. Вони прагнуть знайти себе, визначити своє місце в житті відповідно до своїх нахилів, здібностей, інтересів.

В академічній групі студенти набувають навичок колективної діяльності, тобто засвоєння норм, правил і умов успішної взаємодії між членами колективу. Означені навички забезпечують синхронність, узгодженість та ефективність роботи всього колективу. Набуті вміння дають можливість колективу студентської групи творчо застосовувати засоби професійної педагогічної діяльності у виконанні завдань у різноманітних умовах, а отже, сприяють формуванню професійно орієнтованої особистості майбутнього вчителя. Позитивна особистісноорієнтована взаємодія між членами колективу навчальної академічної групи є однією з умов формування професійно орієнтованої особистості майбутнього вчителя.

Отже, під професійно орієнтованою особистістю майбутнього вчителя ми розуміємо особистість, у якій на достатньому рівні сформовані як професійні якості (схильність до самовиховання, професійна педагогічна спрямованість, майстерність, професійна усталеність тощо), так і особистісні (спрямованість на професію вчителя, любов до дітей, організаторські та комунікативні схильності, соціальні якості і т. ін.).

Не менш важливими є професійні риси особистості, що допомагають оволодівати спеціальними знаннями та вміннями, а саме: володіння предметом викладання, методикою викладання предмета, психологічна підготовка (загальна, вікова психологія), загальна ерудиція, педагогічна майстерність, володіння технологіями педагогічної роботи, організаторські вміння та навички, педагогічна техніка, володіння технологіями спілкування, ораторське мистецтво та ін.

Однією з найважливіших професійних якостей вчителя є педагогічний такт. Педагогічний такт – це професійна, психолого-педагогічна особливість поведінки вчителя у взаємовідносинах з учнями, яка відповідає цілям і завданням виховання і проявляється у творчій, педагогічно виправданій діяльності. Педагогічний такт передбачає відповідне ставлення до учнів, вміння в кожному конкретному випадку знаходити правильну лінію поведінки. Він потрібен вчителю у системі його виховного впливу як на учнівський колектив, так і на кожного учня зокрема.

Основою педагогічного такту є повага до особистості учня. Відчуття вчителем учня, усвідомлення своєї ролі у педагогічному процесі і мети своїх виховних дій зумовлює професійний такт вчителя. Сутність його полягає у творчому вмінні обирати в кожному конкретному випадку таку лінію поведінки, такий підхід (за допомогою слова, вчинків, тону, погляду, жестів, міміки тощо), які оберігають честь і гідність учнівського колективу, кожного учня, не принижуючи і не возвеличуючи його честі і гідності.

Окрім професійних якостей, для оволодіння професією майбутній вчитель повинен мати такі риси характеру, що допомогли б йому створити сприятливі відносини в навчально-виховному процесі. А саме: людяність, доброта, толерантність, порядність, чесність, відповідальність, справедливість, емоційна врівноваженість, доброзичливість, самокритичність, стриманість, патріотизм, гідність, принциповість. Також обов'язковим для майбутнього вчителя є гуманізм, тобто ставлення до особистості учня як до найвищої цінності. Від наявності та рівня розвитку вищезазначених рис особистості залежить вибір майбутнім учителем його стилю спілкування з учнями.

Отже, результати аналізу наукової літератури з проблеми професійної готовності майбутнього педагога дозволяють зробити такі висновки:

1. Навчально-виховний процес у вищій школі має здійснювати на особистість студента – майбутнього вчителя максимально розвивальний вплив, тобто забезпечувати процес його позитивних змін, набуття якостей, досвіду, необхідних йому як майбутньому спеціалісту.

2. Професійна готовність учителя до педагогічної діяльності – це певний рівень розвитку особистісних та професійних якостей, а також наявність педагогічних здібностей у педагога.

3. Готовність учителя до професійної діяльності проявляється в умінні :

- планувати структуру своїх дій;
- здійснювати керівництво діяльністю учнів;
- керувати поведінкою й активністю учнів;
- знаходити контакт і правильний тон у взаємостосунках з ними;
- миттєво приймати рішення;
- знаходити найбільш ефективні засоби педагогічного впливу на них;
- аналізувати отримані результати педагогічного процесу;
- співвідносити їх з даною метою діяльності;
- здійснювати коригування поставлених завдань;
- регулювати й перебудовувати внутрішньоклективні та міжособистісні відносини школярів.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Гриньова В.М. Формування педагогічної культури майбутнього вчителя (теоретичний та методичний аспекти) / В. М. Гриньова. – Харків: Основа, 1998. – 300 с.
2. Іванова Л.І. Літературна компетентність молодшого школяра / Л. І. Іванова // Початкова освіта – 2005. – № 38. – С. 19-21.
3. Маркова А.К. Педагогические критерии и ступени профессионализма учителя / А. К. Маркова // Педагогика. – 1995. – №6 – С.55-63.
4. Ожегов С.И. Словарь русского языка / С. И. Ожегов. – Москва: Государственное издательство иностранных и национальных словарей, 1960. – 900 с.
5. Подласый П. И. Педагогика начальной школы / И. П. Подласый. – Москва: Владос, 2001. – 399 с.
6. Современный словарь по педагогике / сост. Рапацевич Е.С. – Минск: «Сов. слово», 2001. – 928 с.

*Gulzoda Shukurjonova
(Ferghana, Uzbekistan)*

COMPUTER -ASSISTED LANGUAGE LEARNING

We live in the modern world and you can't imagine an educated person who doesn't know any foreign language, information technologies and modern communication. An educated person is one who knows a lot about many things. It is especially important nowadays. Increasing globalization has created a large need for people in the workforce who can communicate in multiple languages. The uses of common languages are in areas such as trade, tourism, international relations, technology, media and science. Some people learn use information technologies and learn languages because they need them in their work. English is a widely spoken language all over the world. You don't need to know Japanese when you go to Japan, or French when you visit Paris. English will help you to understand each other. A modern engineer or even a worker deals with instruments and machines from other countries and must be able to read the instructions, which are usually written in English. Computer programs and games, most of Internet pages are also written in English. Science magazines are mostly published in English and scientific and business conferences are held in English as well. Diplomats and militaries use English to solve their problems. As long as the Internet is installed in the computer, people can find what they want. Of course, they have to spend time on it. Acquiring the information, they feel that it is valuable. Recently the number of people has increasing learning languages by using computer. They can seek the information directly in Internet. That is very convenient for the people. When the students do the projects or want to learn languages, they will find the information in Internet.

Finding the things, they compose of the information and construct it in the computer its function such as Microsoft Word, Excel, etc. They have ability to achieve the people's aim they want. In fact, computer has plenty of useful functions and assistance for learning languages. People may not acquaint to all of the functions, only knowing a part of them. They need the time to know everything in the computer for a long time. The level of the computer is upgraded on each year. Automatically, functions and others will be increased such as speed will faster than previous speed. We could say that the computer be able to instead in the position of the people mostly. Of course, human is cleverer than a computer. Sometimes, students will play games, as they are boring. It makes students to get relaxing. On account of their studies bring the some pressure; this may cause them to get vexation, so they need to release their pressure, to get the balance of their mood.